

Més enllà de la vida

Un relat de: [aleshores](#)

Hi ha un moment que no tens vida:
ets, viu, ja més enllà de la vida;
ets viu pels altres i gràcies als altres.

Ets més enllà de la vida
perquè, vius sabent què és la vida,
quant dura,
com de dolorosa pot ser.
I plaent, a cops,
com ara, que llegeixo
en els infants
l'alegria de la seua descoberta
i el seu innat, innocent
i incondicional agraïment.

Una passa més i et quedaries
darrere el vidre,
darrere del taulell,
ja definitivament més enllà,
defugint d'arrossegar-hi,
en la inevitable partença
a tots els que estimes.

Ni m'hi esperen, ni corro,
però, sento, això sí,
ansiós com sóc,
un cert i curiós neguit.